

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010744
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6719010744.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Petra Kvietka a JUDr. Bc. Viktora Marka PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 8. júna 2022, v trestnej veci obžalovaného Q. S. za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 26.01.2022, sp. zn. 4T/102/2019 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody.

II. Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného Q. S., nar. XX.XX.XXXX v S., trvalým pobytom O. XX, podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nezmenený.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Q. S. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX,XX h v S., na moste ponad rieku S., ktorý smeruje z ulice S. na Q. rad, po tom, ako bol X. Q. napadnutý iným páchatelom kopnutím do chrbta, po ktorom X. Q. spadol a následne na zemi aj kopnutím do oblasti hlavy, následky ktorých zranení si nevyžiadali liečenie a PN, po tom, ako sa postavil na nohy, Q. S. ho zasiahol vodorovným potiahnutím ostrohranného zraňujúceho predmetu s dĺžkou najmenej X - X cm po koži v oblasti brucha, čím spôsobil X. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., Q. rad XX zranenie - neprenikajúcu reznú ranu prednej brušnej steny, zasahujúcu len do podkožného tuku, lineárne vpravo od pupku s dobou liečenia a PN v trvaní 11 dní.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný povinný nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 109,17 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený X. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., Q. rad XX, odkázaný s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 31.03.2022, a to proti všetkým výrokom. Zotrval na tom, že žiadny z trestných činov kladených mu za vinu nespáchal, pretože v danom momente sa zdržiaval na autobusovej zastávke.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, poškodeného a jeho právneho nástupcu, po doplnení dokazovania, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že odvolanie podala oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, t.j. o vine, o treste, ako aj o náhrade škody, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne proti výroku o treste.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že napadnutým rozsudkom bolo vo výroku o treste porušené ustanovenie Trestného zákona pri zaraďovaní obžalovaného do príslušného stupňa stráženia v ústave na výkon trestu odňatia slobody, a to v jeho neprospech. Z týchto dôvodov odvolací súd na základe odvolania obžalovaného podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozsudkom, a to tak, že obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o otázku viny súd prvého stupňa, pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní o jeho vine v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. V tomto smere vykonané dôkazy správne vyhodnotil a to jednotlivo, ako aj v ich súhrne, odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým podstatným hľadiskám obsiahnutým v ust. § 168 ods. 1 Tr. por., prejednávaneému prípadu venoval náležitú pozornosť a nemožno mu v tomto smere nič podstatné vyčítať. Stručne teda vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov tiež vtedy, ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zároveň zistiteľné, akými právnymi úvahami sa prvostupňový súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušného ustanovenia zákona v otázke viny obžalovaného a správne postupoval, keď ho v konečnom dôsledku uznal za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozsudku okresným súdom na stranách č. 3 až 7, vrátane podrobného hodnotenia dôkazov na stranách č. 5 až 7, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil a jeho opakovanie by bolo nadbytočné. Považoval však za potrebné aspoň stručne reagovať v rámci odvolacieho konania na odvolacie námietky obžalovaného, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému meritórnemu rozhodnutiu vo výroku o vine.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že za prvú časť obžalobného skutku bol obvinený H. S., ktorý však bol následne rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 10.07.2020, sp. zn. 1T/54/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.11.2020, sp. zn. 3To/127/2020 podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo dokázané, že túto časť skutku spáchal. V uvedenom konaní nebolo spochybnené, že došlo aj k fyzickému napadnutiu poškodeného X.T. inou osobou, pričom takéto konanie predchádzalo konaniu obžalovaného Q. S., ale nepodarilo sa jednoznačne stotožniť osobu, ktorá prvú časť skutku spáchala. Na rozdiel od tejto trestnej veci poškodený prvého útočníka nepoznal, naviac tento ho napadol za tmy a odzadu. Naproti tomu, pokiaľ ide o druhú časť útoku, poškodený už v prípravnom konaní jednoznačne označil za útočníka v tejto časti obžalovaného Q. S., ktorého poznal osobne už z minulosti.

Obhajoba obžalovaného sa javila ako účelová, vykonaná v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti, prihládajúc tiež na to, že v priebehu trestného stíhania postupne menil svoje výpovede, najmä pokiaľ ide o miesto, kde sa mal v rozhodujúcom čase nachádzať. Tohto jednoznačne usvedčuje výpoveď svedka poškodeného X. Q., ktorý ho už v prípravnom konaní jednoznačne stotožnil a popísal spôsob, akým ho s nožom fyzicky napadol. Zranenie poškodeného bolo nepochybne zistené pri lekárskom ošetrení, pričom ho potvrdzujú aj závery znaleckého posudku z odvetvia chirurgie a zápisnica o prehliadke tela s pripojenou fotodokumentáciou. Obžalovaného nepriamo usvedčuje aj výpoveď svedkyne U. F. z hlavného pojednávania, ktorá bola jeho družkou, pričom zároveň vyvracia jeho tvrdenie, že sa skutku nemohol dopustiť, keďže v danom čase sa na danom mieste nemohol nachádzať. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že obžalovaný má sklon páchať úmyselnú trestnú činnosť, hoci najmä majetkového charakteru, naviac tento v predmetný deň vo väčšom množstve požil alkoholické nápoje. Na takomto závere nemenia nič ani svedecké výpovede P. S., X. S. a H. S., ktorí sú s ním v priateľskom vzťahu, z ktorých je zrejma snaha vypovedať nekriticky v prospech obžalovaného, a ktoré obsahujú viacero rozporov, najmä oproti ich výpovediam z prípravného konania.

Po komplexnom zhodnotení dôkaznej situácie možno konštatovať, že v danom prípade nebolo namieste aplikovať zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Naopak, bolo nepochybne preukázané, že práve obžalovaný Q. S. spáchal časť skutku, ktorá mu bola kladená za vinu, tak ako bola ustálená, čím zároveň naplnil všetky zákonné znaky obidvoch vyššie uvedených prečinov.

Preskúmavajúc zákonnosť výroku o treste dospel krajský súd čiastočne k inému záveru ako okresný súd. Tento správne ustálil, že obžalovanému nepoľahčovala žiadna okolnosť, priťažovali mu dve okolnosti, a to, že spáchal viac trestných činov, a že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm. h/, m/ Tr. zák.), teda pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol 0 : 2. V danom prípade bolo namieste použiť nielen ust. § 38 ods. 4 Tr. zák., ale aj ust. § 38 ods. 8 Tr. zák., podľa ktorých sa zvyšovala dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby za prísnejší zo súdených trestných činov o 1/3-inu. Zároveň zobral do úvahy, okrem pomeru, aj mieru závažnosti ustálených priťažujúcich okolností podľa ust. § 38 ods. 2 Tr. zák., ktoré boli v súhrne pomerne významné, a to v jeho neprospech.

Obžalovanému bolo možné uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 16 mesiacov do 3 rokov, pričom uloženie tohto druhu trestu na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby bolo primerané a v súlade so zákonom, a to ako trestu úhrnného, nakoľko bol ukladaný za dva prečiny (ust. § 41 ods. 1 Tr. zák.).

U obžalovaného prípadne prichádzalo do úvahy podmienené odloženie jeho výkonu na dlhšiu skúšobnú dobu, predovšetkým z toho dôvodu, že trestné činy spáchal ešte predtým, ako vykonal dva posledné nepodmienené tresty odňatia slobody. Z evidencie priestupkov však vyplýva, že po 28.05.2020, kedy vykonal druhý z trestov, sa dopustil úmyselným konaním desiatich rôznych priestupkov, čo svedčí o tom, že nevedol riadny život, preto bolo uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody nielenže žiadúce a primerané, ale aj nevyhnutné.

Okresný súd však pochybil, keď obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože tento nebol v posledných 10-ich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, a z tohto dôvodu ho odvolací súd na výkon trestu odňatia slobody sám zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Jedine uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám, vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, ktorým prvostupňový súd uložil podľa § 287 ods. 1 Tr. por. (správne mal byť uvedený aj odsek 2) obžalovanému povinnosť nahradiť právnej nástupkyňi poškodeného Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. škodu vo výške 109,17 Eur, tento odvolací súd považoval za zákonný a poukazuje na jeho odôvodnenie na čl. 8 napadnutého rozsudku. Nad rámec uvedeného dodáva, že obžalovaný zodpovedá za škodu podľa ust. § 420 ods. 1 Obč. zák. prihládajúc aj na ust. § 449 ods. 1, 3 tohto zákona.

Ďalším výrokom bol podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodený X. Q. odkázaný s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces a keďže odvolanie podal len obžalovaný, každá zmena tohto výroku by bola iba v jeho neprospech, čo by však nebolo prípustné vzhľadom na aplikáciu zásady zákazu zmeny k horšiemu len v dôsledku odvolania podaného v jeho prospech.

Krajský súd ako súd odvolací po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti všetkých napadnutých výrokov z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.